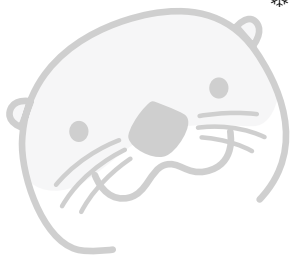

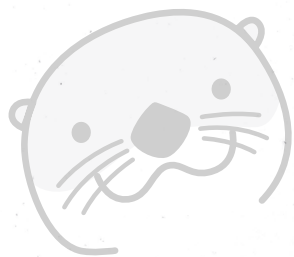
มังกรน้ำแข็ง

The Ice Dragon

* * * * *

ทดลองอ่าน

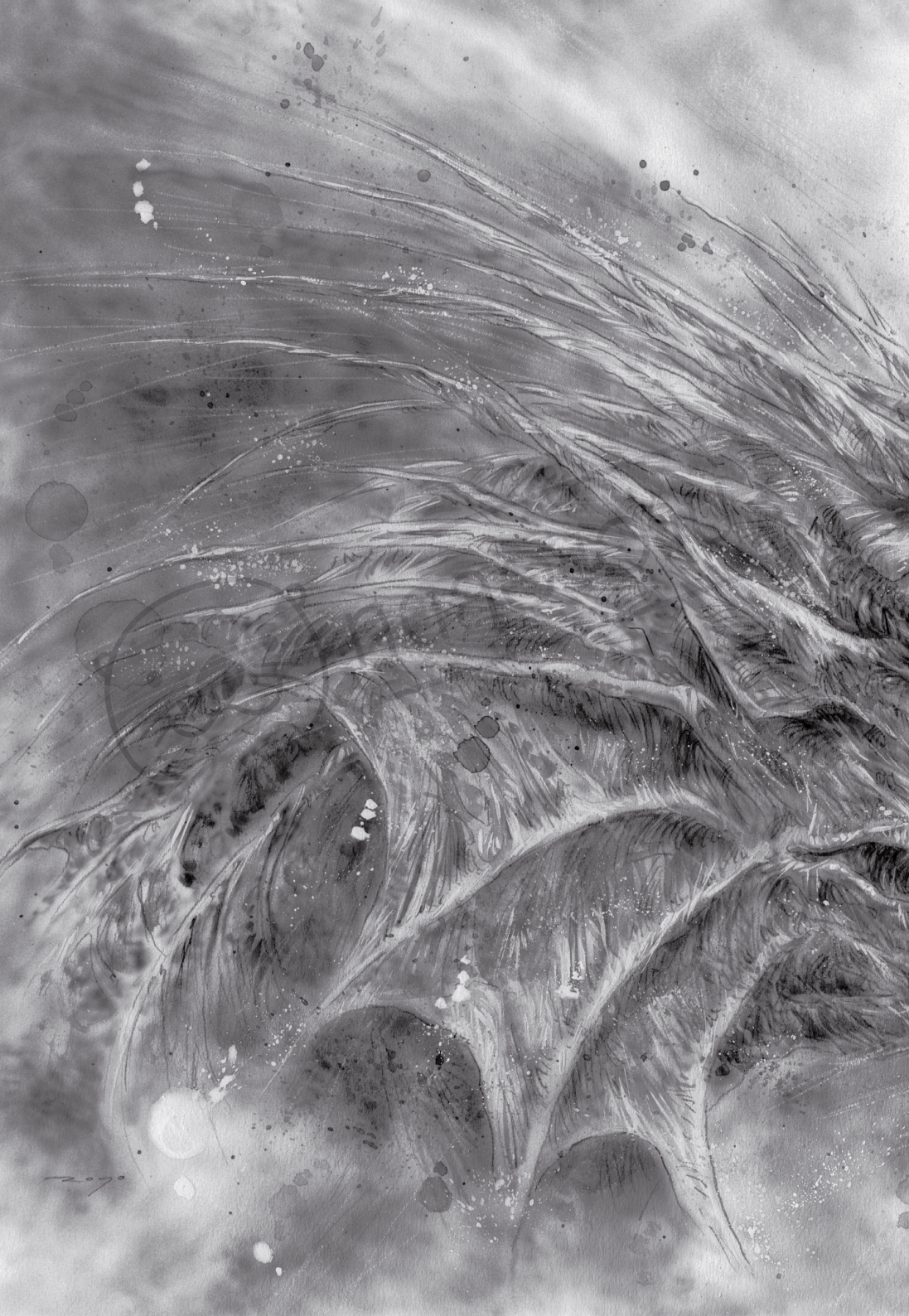
ທດສະນະ

บทที่ ๑

เด็กแห่งเหมันต์

อ

ะเดรา ชอบฤดูหนาวมากกว่า
ทุกฤดู เพราะเมื่อโลกทั้งใบหนาวเหน็บขึ้นมา
เจ้ามังกรน้ำแข็งจะมาเยือน

อะเดราไม่ค่อยแน่ใจกว่า ที่เจ้า
มังกรน้ำแข็งโผล่มานั้นเป็นเพราะความ

หนาวเหน็บหรือเป็นเพราะเจ้ามังกรน้ำแข็งนั้นแหละที่นำความหนาวเหน็บมา ปัญหาทำนองนี้กวนใจพี่ชายของเธออยู่บ่อยๆ เจฟฟ์อายุแก่กว่าเธอสองปีและมีความสงสัยใคร่รู้ไปเสียทุกเรื่อง แต่อะเดรานั้นไม่ใส่ใจเรื่องอะไรแบบนี้เลย ตราบใดที่ความหนาวเย็น หิมะ และเจ้ามังกรน้ำแข็งล้วนมาตรงเวลา เธอก็พอใจแล้ว

วันเกิดของเธอช่วยให้เธอรู้กำหนดการมาเยือนของสามสิ่งนี้เสมอ อะเดร่าเป็นเด็กแห่งเหมันต์ เธอลืมหาดูโลกในฤดูหนาว

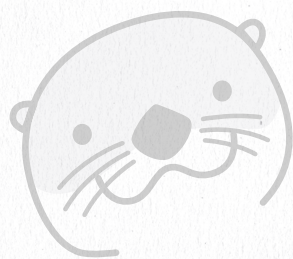

อันเลวร้ายที่สุดในความทรงจำของทุกคน แม่แต่แม่เฒ่าลอร่า ที่อาศัยอยู่ในที่นาผืนถัดไปและจดจำเรื่องราวก่อนที่ใครอื่น จะเกิดได้ทั้งหมด ทุกวันนี้คนยังพูดถึงความเหน็บหนาวแสนสาหัส ในครานั้นกันอยู่เลย อะเดร่าได้ยืนอยู่บ่อยๆ

พวกเขาบ้านยังคุยกันถึงเรื่องอื่นด้วย พวกเขาพูดกันว่า ความหนาวเหน็บอันแสนโหดร้ายนั้นนั่นแหละที่พรากชีวิตแม่ ของเธอไป มันแอบย่องเข้ามาในยามคำค้นแห่งการจับต้องคลอต อันยาวนาน มันเคลื่อนผ่านกองไฟขนาดใหญ่ที่พ่อของอะเดร่า

ก่อไว้ แล้วมุดเข้าไปใต้ผ้าห่มหลายชั้นที่ลุ่มกันอยู่บนเตียงคลอດ
คนยังพูดกันด้วยว่า ความหนาวเหน็บนั้นบุกเข้าไปถึงตัวอะเดรา
ในครรภ์ ผิวของเธอจึงเป็นสีฟ้าซีด และเย็นเหมือนน้ำแข็ง
เมื่อคลอດออกมาแล้ว

เป็นความจริงที่อะเดราเป็นเด็กแปลกแยกจากเด็กคนอื่น
เธอเป็นเด็กหญิงตัวน้อยผู้แสนแสร้งขี้นมและไม่ค่อยสนใจ
อยากเล่นกับเด็กอื่นๆ ใครๆ ต่างบอกว่าเธอสวย แต่ผิวขาวซีด
ผมสีทอง และดวงตากกลมโตสีฟ้าใสของเธอกลับทำให้ความงามนี้
ดูแปลกประหลาด เข้าถึงยาก อะเดรายิ้ม แต่ไม่บ่อย และ

ทดลองอ่าน

ไม่เคยมีใครเห็นเธอร้องไห้เลย มีอยู่ครั้งหนึ่งตอนเธออายุ
ห้าขวบ เธอเผลอเดินไปเหยียบตะปูที่ฝังอยู่ในแผ่นไม้ซึ่งถูก
ปกคลุมด้วยหิมะ มันตำทะลุเท้าของเธอ แต่ถึงขนาดนั้น
เธอก็ไม่ได้ร้องไห้หรือกรีดร้อง เธอตั้งทำให้หลุดจากตะปู
แล้วเดินกลับบ้านไป ทั้งรอยเลือดเป็นทางบนหิมะ เมื่อถึงบ้าน
เธอก็พูดคำว่า “พ่อคะ หนูเดินเหยียบตะปู” ความเจ้าอารมณ์
หน้าตาบูดบึ้ง หรือร้องไห้มีน้ำตาแบบเด็กธรรมดาทั่วไปไม่ใช่
วิสัยของเธอเลย

แม้แต่คนในครอบครัวของอะเดราก็รู้ว่าเธอไม่เหมือนใคร พ่อของเธอตัวใหญ่เสียงดุเหมือนหมีและไม่ชอบสูงลิบกับใครเท่าไรนัก แต่รอยยิ้มจะผุดขึ้นบนใบหน้าของเขาเสมอเวลาที่เจฟฟ์คอยถามเรื่องนั้นเรื่องนี้ไม่หยุดหย่อน เขามีอ้อมกอดและเสียงหัวเราะให้เทอรี พี่สาวของอะเดร่า อยู่เสมอด้วยเช่นกัน เทอรีมีผมสีทองและใบหน้าตลกกระและชอบเล่นหัวเล่นตากับพวกหนุ่ม ๆ ในหมู่บ้านอย่างไม่อาย นาน ๆ ครั้งพ่อจะกอดอะเดร่าด้วยเช่นกัน แต่ก็เฉพาะในช่วงฤดูหนาวอันยาวนานเท่านั้น ทว่าเมื่อถึงเวลานั้น พ่อไม่มีรอยยิ้มให้ด้วยหรอก พ่อจะแค่เอาสองแขนโอบเธอไว้ แล้วร่ำรำลึก ๆ ของเธอมากอดไว้แน่นสุดกำลังทั้งหมดที่พ่อมีพลางสะอื้นให้อยู่ในอก หยดน้ำตาเม็ดโตไหลลงมาอาบแก้มแดงก่ำ พ่อไม่เคยกอดเธอเลยในฤดูร้อน พ่อยุ่งเกินไปเสมอในช่วงฤดูร้อน

ทุกคนยุ่งกันหมดในช่วงฤดูร้อน ยกเว้นอะเดร่า เจฟฟ์จะช่วยพ่อทำงานในนา พาลางถามหนุนถามนี้ไม่หยุดและเรียนรู้ทุกอย่างที่ชาวนาจำเป็นต้องรู้ ส่วนเวลาที่ไม่ต้องช่วยงานในนา เจฟฟ์กับเพื่อน ๆ ก็จะไปวิ่งไปที่แม่น้ำแล้วหาเรื่องเล่นผจญภัยกัน เทอรีมีหน้าที่ดูแลบ้าน หุงหาอาหาร และในฤดูกาลที่คนนิยมเดินทาง เธอก็จะไปทำงานนิด ๆ หน่อย ๆ ที่เรือนพักแรมตรงทางแยก ลูกสาวเจ้าของเรือนพักแรมเป็นเพื่อนกับเทอรี ส่วนลูกชายคนเล็กสุดของเขาคือมากกว่าเพื่อน เทอรีจะกลับมาบ้านพร้อมเสียงหัวเราะคิกคัก รวมถึงเรื่องราวซุบซิบและข่าวมากมายที่ได้ฟังจากนักเดินทาง ทหาร และคนเดินสากสนของพระราชวัง สำหรับเทอรีกับเจฟฟ์แล้ว ฤดูร้อนคือช่วงเวลาที่ดีที่สุด และพี่ ๆ ทั้งสองก็ยุ่งเกินกว่าจะมาสนใจอะเดร่า

ส่วนพ่อของพวกเธอนั้นยุ่งที่สุด มีเรื่องเป็นพันอย่างที่ต้องทำในแต่ละวัน ซึ่งพ่อก็ทำจนเสร็จ แถมยังหาเรื่องอีกพันอย่างทำเพิ่มเติมด้วย พ่อทำงานตั้งแต่รุ่งสางยันพลบค่ำ ในฤดูร้อน มัดกล้ำมของพ่อจะเปรี้ยวแกร่ง เนื้อตัวเหม็นเหม็นโคลเหมือกกลับมาถึงบ้านในแต่ละคืน แต่พ่อจะกลับมาพร้อมรอยยิ้มเสมอ หลังอาหารค่ำ พ่อจะนั่งกับเจฟฟ์ เล่าเรื่องต่างๆ ให้เขาฟัง และตอบคำถามของเขา หรือไม่ก็สอนสิ่งต่างๆ ที่เทอริยัง 모르เกี่ยวกับการทำอาหาร หรือไม่พ่อก็จะเดินเล่นไปที่เรือนพักแรม พ่อเกิดมาเพื่อฤดูร้อนอย่างแท้จริงเลยละ

พ่อไม่เคยดื่มเหล้าในฤดูร้อน เว้นแต่ดื่มฉลองด้วยเหล้าองุ่นสักแก้วนานๆ ครั้ง เวลาที่น้องชายของพ่อมาเยี่ยม

นี่เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่เทอริกับเจฟฟ์ชอบฤดูร้อน ช่วงเวลาที่โลกกลายเป็นสีเขียว อากาศอบอุ่น และมีชีวิตชีวา อาฮัลน้องชายของพ่อจะมาเยี่ยมเฉพาะช่วงฤดูร้อนเท่านั้น ฮัลเป็นคนที่มีมังกรผู้รับใช้พระราช เขาเป็นชายร่างสูงเปรี้ยว หน้าตาละม้ายคล้ายชนชั้นสูง พวกมังกรทนความหนาวไม่ได้ ดังนั้นเมื่อฤดูหนาวมาถึง ฮัลพร้อมมังกรของเขาจะบินลงได้ แต่ทุกฤดูร้อน ฮัลจะกลับมาในชุดเครื่องแบบสีเขียวและทองสุดโก้ระหว่างเดินทางไปสนามรบที่อยู่ทางเหนือและตะวันตกของพวกเธอ สงครามที่เวลานี้ดำเนินมาตลอดชีวิตของอะเดรา

เมื่อใดก็ตามที่ฮัลขึ้นเหนือมาหา อาจะนำของขวัญมาด้วย นับแต่ของเล่นจากเมืองของพระราช เครื่องประดับทำจากคริสตัลและทองคำ ขนมหวาน และที่ขาดไม่ได้ทุกครั้งคือเหล้าองุ่นราคาแพงหนึ่งขวดที่เขากับพี่ชายจะดื่มด้วยกัน อาจะยิ้มกว้างให้เทอริและชมเธอจนเงินหน้าแดง ส่วนเจฟฟ์ อาจะ

เล่าเรื่องสงคราม ปราสาท และมังกรให้เขาฟังอย่างสนุกสนาน สำหรับอะเดรานั้น อามักพยายามหาเรื่องทำให้เธออึดออกมาไม่ว่าจะด้วยของขวัญ คำเย้าแหย่ และอ้อมกอด แต่ก็แทบไม่เคยสำเร็จเลย

แต่ถึงอาจะมีอริยาคัยดีแค่ไหน อะเดราก็ไม่ชอบฮัล เพราะเมื่อฮัลมาที่บ้าน นั่นหมายความว่าฤดูหนาวยังอยู่ห่างไปอีกไกลนัก

นอกจากนั้น มีอยู่คืนหนึ่งที่เธออายุแค่สี่ขวบและพ่อกับอาคิดว่าเธอหลับไปนานแล้ว เธอแอบไต่ยีนทั้งสองคุยกัน ขณะดื่มเหล้าอุ่น “เด็กน้อยผู้เจียบขริม” ฮัลพูด “จ้อห์น พี่ควรจะใจดีกับแกให้มากกว่านี้นะ พี่จะโทษ แกสำหรับเรื่องที่เกิดขึ้นไม่ได้”

“ไม่ได้เหรอ” พ่อของเธอตอบ เสียงของเขาแหบพร่า เพราะฤทธิ์เหล้าอุ่น “อืม ก็คงไม่ได้ แต่มันก็ยากจริงๆ ในเมื่อแกเหมือนเบียร์อย่างกับแกะ แต่กลับไม่มีความอบอุ่นเหมือนเบียร์เลยสักนิด ฤดูหนาวอยู่ในตัวแก เจ้ารู้ใช่ไหม ทุกครั้งที่ข้าจับตัวลูก ข้ารู้สึกได้ถึงความเย็นเยือก แล้วก็นึกขึ้นมาว่า เพราะลูกนั้นแหละ เบียร์ถึงต้องตาย”

“พี่เย็นชากับแกะนะ พี่ไม่รักแกเหมือนที่รักลูกอีกสองคน”

เสียงหัวเราะของพ่อในตอนนั้นยังอยู่ในความทรงจำของอะเดร่า “รักเหรอ โธ่ ฮัล ข้ารักแกที่สุดในบรรดาลูกทั้งหมดของข้าเลย ลูกสาวแห่งหมันต์ตัวน้อยของข้า แต่แกไม่เคยรักข้าตอบเลย แกไม่มีอะไรให้ข้าเลยสักนิด หรือให้เจ้า หรือให้พวกเราคันไหนๆ แกช่างเป็นเด็กเย็นชาเหลือเกิน” แล้วพ่อก็เริ่มร้องไห้ แม้ในเวลานั้นจะเป็นฤดูร้อนและฮัลกำลังมาเยี่ยมพ่อ

ที่บ้านก็ตาม อะเดร่าซึ่งนอนฟังอยู่บนเตียงนี้ก็อยากให้อัล
บินจากไปเสีย เธอไม่เข้าใจสิ่งที่ได้ยินทั้งหมดหรอก ตอนนั้น
เธอไม่เข้าใจ แต่เธอจำได้ ส่วนความเข้าใจนั้นตามมาทีหลัง

เธอไม่ได้ร้องไห้ตอนได้ยินบทสนทนานั้นเมื่ออายุสี่ขวบ
หรือแม้แต่ตอนหกขวบ เมื่อเธอเข้าใจบทสนทนานั้นในที่สุด
อัลเดินทางจากไปสองสามวันหลังจากนั้น เจฟฟ์กับเทอริโบกมือ
ให้เขาอย่างตื่นเต้นเมื่อมังกรของเขาบินผ่านเหนือศีรษะไป
ฝูงมังกรขนาดใหญ่จำนวนสามสิบตัว บินเรียงแถวกันอย่าง
ภาคภูมิใจตัดกับท้องฟ้าฤดูร้อน อะเดร่ายืนมองโดยสองมือเล็กๆ
แนบอยู่ข้างลำตัว

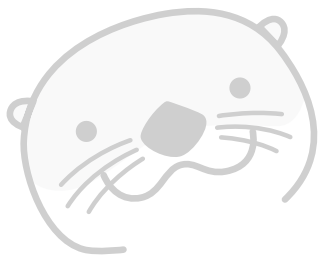

ทดลองอ่าน

คำนำสำนักพิมพ์

มังกรน้ำแข็ง หรือ *The Ice Dragon* เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ ผลงานเขียนของจอร์จ อาร์. อาร์. มาร์ติน ผู้โด่งดังจากชุด *มหาศึกชิงบัลลังก์* อันลือลั่น

แม้เนื้อเรื่องของ *มังกรน้ำแข็ง* อาจไม่เกี่ยวข้องกับ *มหาศึกชิงบัลลังก์* แต่ก็น่าจะช่วยบรรเทาความกระหายใคร่อ่านของบรรดาแฟนๆ ที่กำลังเฝ้ารอเล่มต่อไปของหนังสือมหากาพย์แฟนตาซีชุดนั้นได้บ้าง

แพรวสำนักพิมพ์

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒